

der forresten heller ikke er uvigtigt; — hvor- paa jeg har støttet mig. Forøvrigt kan jeg paa en vis Maade være enig med den ærede Rigsdagsmand; jeg er ganske enig med ham i Resultatet af hans Foredrag, som nemlig gik ud paa at opfordre det høitærede Things Medlemmer til at stemme under det nuværende Diebliffs Indtryk, af Frygt for, at dette Indtryk maaskee ikke vilde vise sig at have en tilstrækkelig Grad af Styrke til den næste Rigsdag. De, der opfatte Sagen paa denne Maade, kunne jo vistnok være enige med den ærede Rigsdagsmand; jeg troer derimod, at det er meget rigtigere, til Grund for sit Votum i denne Sag at lægge Indtryk, paa hvis Varighed man tør stole.

Monrad: Det var mig i det første Diebliff, jeg saa det foreliggende Endringsforslag, ikke ganske klart, hvad den egentlige Virkning af dette Forslag vilde være, hvorledes Stillingen vilde blive, dersom ikke den lovgivende Myndighed blev enig om dette Lovforslag, om saa den kjøbenhavnske Consumtion vedblev eller bortfaldt; jeg har imidlertid opfattet den høitagtede Finansministers Tale saaledes, som om det var en aldeles afgjort Sag, at, hvis den lovgivende Magt ikke blev enig, saa bortfaldt med det samme Consumtionen i Kjøbenhavn, ligesom ogsaa de kyndige Mænd, som jeg har draget tilraads for at høre deres Mening, have erklæret det for deres Mening (Neil), uagtet det jo er noget Betydende, naar man har det Udtryk, at den skal ophøre til den 1ste April 1852, og man saa istedet derfor faaer et andet Udtryk, som siger, at den skal vedblive til 1ste April 1852, og uagtet man, naar man gaaer ud fra, hvad der kunde ligge til Grund for denne Ombytning af Udtryk, saa maaskee kunde komme til et andet Resultat. Jeg troer, at den høitagtede Finansminister har stillet denne Sag saa aldeles skarpt og bestemt og rigtigt, at jeg egentlig ikke har Noget at sige til, hvad jeg har yttret; han har sagt: naar I gaae hen og holde Eder til den Afstemning, som allerede har fundet Sted, og ikke skifte Mening nu, saa er det Eder en moralsk Umulighed, selv om I vilde tage en anden Beslutning, at gjøre det, hvorimod I, naar I gaae ind paa dette Forslag, have frie Hænder og

kunne gjøre, hvad I vilde. Men det er nu netop denne moralske Umulighed, som idetmindste en stor Deel, og jeg vil rigtignok haabe, Fleertallet af Thinget vil sætte igjennem; vi vilde have det gjort til en moralsk Umulighed for nogen lovgivende Myndighed at lade Consumtionen vedblive efter den 1ste April 1852, altsaa maaskee alle de, som virkelig ønske den endelige Hævet, stemme imod Forslaget. Jeg troer ogsaa, at det er aldeles rigtigt, hvad der allerede er bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); man skal tage Bestemmelser med Hensyn til ligartede Forhold, som angaaer forskjellige Landsdele — man kan vel-regne Kjøbenhavn for en Landsdeel — under de samme Indtryk, under de samme Omstændigheder, thi ethvert Menneske er i sine Beslutninger og sine Anskuelser et BARN af de Omstændigheder og de Forhold, hvorunder Beslutningen tages, og, naar der gaaer et Aar eller to hen, og Forhold og Omstændigheder have forandret sig, saa kan det maaskee være vanskeligt for de samme Mennesker at komme til de samme Beslutninger. Lader os derfor, da der skal tages Bestemmelse om Kjøbstædernes Consumtion, ogsaa tage Bestemmelse om Kjøbenhavns Consumtion, under de samme Paavirkninger, under de samme Forhold og Omstændigheder, lader os ikke tage afgjørende Beslutning om det One og skyde det Andet ud. Det maa ogsaa være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at den lovgivende Magt jo dog ikke har faaet sin endelige Skikkelse her i Landet; Ingen kan vide, om vi ikke, for vi næste Gang efter Grundloven skulle træde sammen, vilde blive kaldte sammen, for at tage Beslutning om vigtige Forandringer i hele Organismen. Det er sikkert, at, naar vi skulle opnaae det, som Budgettet antyder, en Fred, saa vil ogsaa vigtige Beslutninger med Hensyn til Forholdenes endelige Ordning være at tage; det er altsaa ikke saa aldeles afgjort, at den Magt, der om et Aar vil komme til at tage Beslutning, ikke vil undergaae væsentlige Forandringer og Omdannelser, og derfor er det godt, at, vi give den en saadan moralsk Tvang, at den, selv om den havde den største Lyst til at tage andre Beslutninger, følger sig under denne moralske